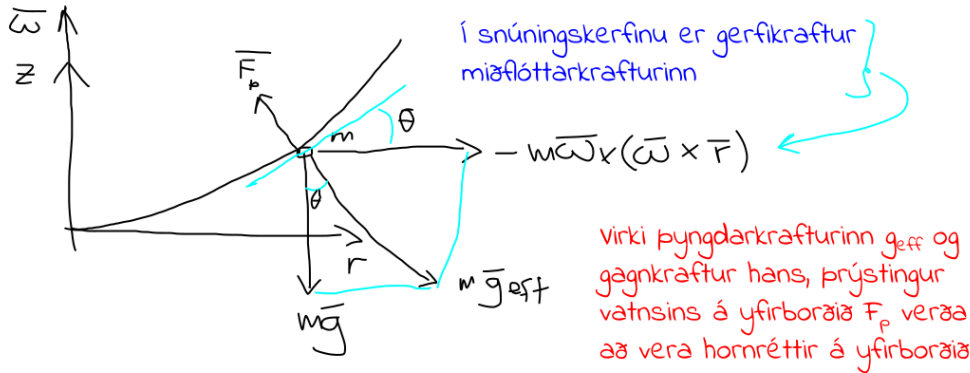

Dæmi 1

vatnið og yfirborð þess eru kyrr í viðmiðunarkerfi fótunnar, sem snúst með föstum hraða m.v. tregðakerfi

þar sem vatnið er kyrrt í snúningskerfinu hverfur kráftur Coriolis

$$m \vec{a}_{\text{rel}} = 0 = \vec{F}_p - \underbrace{m \vec{\omega} \times (\vec{\omega} \times \vec{r}) + m \vec{g}}_{m \vec{g}_{\text{eff}}}$$

①

$$\rightarrow \vec{g}_{\text{eff}} = -g \hat{z} + r \omega^2 \hat{r}$$

②

Hallatalan í hverjum punkti yfirborðsins í fjarlægð r frá miðju er því

$$\frac{dz}{dr} = \frac{r \omega^2}{g}$$

sem má heilda til að finna hæð yfirborðsins í hverjum r-punkti

$$z = \int dr \frac{r \omega^2}{g} = \frac{\omega^2}{2g} r^2 + C$$

Þannig að yfirborðið er fleygbogalagað, og með nógu hröðum snúningi má bera botn fótunnar út frá miðju hennar

fasti

Dæmi 2

Skoðum eiginleika $L = e^{\gamma t} \left\{ \frac{m}{2} \dot{q}^2 - \frac{k}{2} q^2 \right\}$

$$\textcircled{1} \quad \frac{\partial L}{\partial q} - \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}} \right) = 0$$

$$\rightarrow -kq e^{\gamma t} - \frac{d}{dt} \left\{ e^{\gamma t} m \dot{q} \right\} = 0$$

$$-kq e^{\gamma t} - \gamma m \dot{q} e^{\gamma t} - e^{\gamma t} m \ddot{q} = 0$$

$$\rightarrow \ddot{q} + \gamma \dot{q} + \frac{k}{m} q = 0$$

sem er hreyfijafnan fyrir deyfðan hreintóna sveifil ef $\gamma > 0$. Athyglisvert er líka að L verður venjulega fall Lagrange fyrir kerfið ef γ hverfur

③

① Athugum hvæð gerist við breytuskiptin $q \rightarrow e^{-\gamma t/2} x$

Hvernig litur hreyfifjölsinginn út fyrir breytuna x?

$$\dot{q} = -\frac{\gamma}{2} e^{-\gamma t/2} x + e^{-\gamma t/2} \dot{x} = e^{-\gamma t/2} \left\{ \dot{x} - \frac{\gamma x}{2} \right\}$$

$$\rightarrow L = \frac{m}{2} \left[\dot{x} - \frac{\gamma x}{2} \right]^2 - \frac{k}{2} x^2$$

$$= \frac{m}{2} \left[\dot{x}^2 - \gamma \dot{x} x + \frac{\gamma^2 x^2}{4} \right] - \frac{k}{2} x^2$$

$$\frac{\partial L}{\partial x} - \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = 0$$

$$\rightarrow -kx - \frac{m}{2} \gamma \dot{x} + \frac{m}{2} \frac{\gamma^2}{2} x - \frac{d}{dt} \left\{ m \dot{x} - \gamma x \frac{m}{2} \right\} = 0$$

ekki mjög kunnulegt enn, en höldum áfram

④

$$\rightarrow -\frac{k}{m}x - \frac{1}{2}\gamma\dot{x} + \frac{\gamma^2}{4}x - \ddot{x} + \frac{\gamma}{2}\dot{x} = 0$$

$$\rightarrow \ddot{x} + \frac{k}{m}x - \frac{\gamma^2}{4}x = 0$$

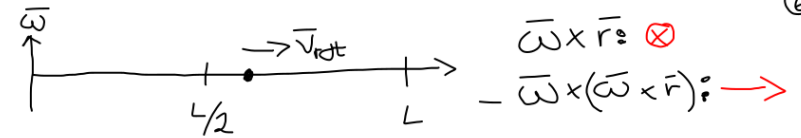
eða

$$\ddot{x} + \left\{ \frac{k}{m} - \frac{\gamma^2}{4} \right\} x = 0$$

sem er nákvæmlega hreyfijafna vandeifyás hreintóna sveifils með hlíðaraá hornþiáni vegna deyfingarinnar. Sýnt hefur verið að þetta fall Lagrange er ekki einhlítt og til eru önnur L sem hafa ekki rétt markgildi þegar deyfingin hverfur. L er háð tíma og því eru veruleg vandkvæði á að útbúa fall Hamiltons H , með heppilega eiginleika. Sömu vandræði eru innan skammtafræði. Opín kerfi eru allt í kringum okkur, en þeim þarf að lýsa á annan hátt.

(5)

Daemi 3

Í snúningskerfinu

$$m\bar{a}_{rot} = -m\bar{\omega} \times (\bar{\omega} \times \bar{r}) - 2m\bar{\omega} \times \bar{v}_{rot}$$

sleppum þyngdar hröðun g

míðflóttakraftur

kraftur Coriolis

Enginn viðnámskraftur

$$m\ddot{\bar{r}} = m\omega^2 \bar{r}$$

fyrir perluna á stönginni

\rightarrow

$$\ddot{\bar{r}} - \omega^2 \bar{r} = 0$$

hreyfijafna perlunnar á stönginni

(6)

Hreyfijafnan hefur almennu lausnina

$$\bar{r}(t) = A e^{\omega t} + B e^{-\omega t}$$

$$\bar{r}(0) = \frac{L}{2} \rightarrow A + B = \frac{L}{2}$$

$$\dot{\bar{r}}(0) = 0 \rightarrow \omega(A - B) = 0 \rightarrow A = B$$

og lausnina má skrifa sem

$$\bar{r}(t) = \frac{L}{2} \cosh(\omega t)$$

$$v(t) = \omega \frac{L}{2} \sinh(\omega t)$$

Perlan fer af stönginni þegar $t = t_f$

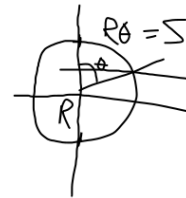
$$\bar{r}(t_f) = \frac{L}{2} \cosh(\omega t_f) = L \rightarrow t_f = \frac{1}{\omega} \text{ArCosh}(2)$$

Hér sést ástæða vinsælda slöngvívopna í fornöld

(7)

Daemi 4

Engin loftmótstaða, eldflaug frá N-skauti beint suður í lítilli hæð miðað við R

$$v = 6,5 \text{ km/s}$$

$$\omega_J = 7,27 \times 10^{-5} \text{ rad/s}$$

$$R = 6370 \text{ km}$$

Notum fast hnitakerfi sem jörðin snýst í. Þá er geigun

$$\Delta L = \omega_J R \sin \theta \cdot T, \quad T \text{ er flugtími}$$

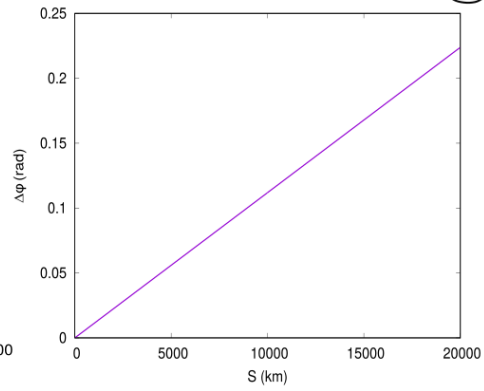
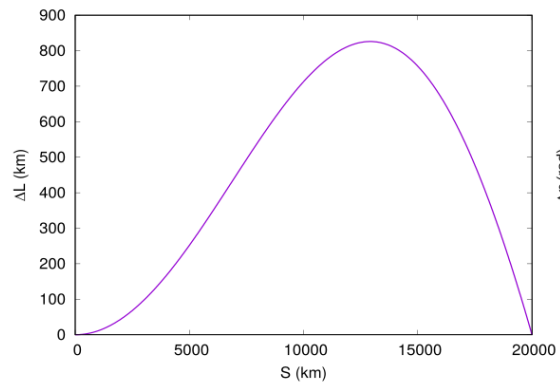
$$= \omega_J R \sin\left(\frac{S}{R}\right) \frac{S}{v}$$

Horngeigun

$$\Delta \phi = \left\{ \frac{4L}{2\pi R \sin \theta} \right\} 2\pi = \omega_J T = \omega_J \frac{S}{v}$$

(8)

9

vegna kúlulögunar jarðar vex lengdargeiginin fyrst og minnkar svo, takið eftir hvar hámarkið er. Eðlilega sést þessu hegðun ekki í horngeigunni vegna eiginleika kúlhnitakerfisins